

Falešné společenstvo
Húrinovy děti

Verze: 18. 3. 2019

Poprvé provedeno na TolkienConu 2019

Označení autorů

- AK — Alžběta Kadlecová
- BS — Blanka Salmonová (Fallon)
- DB — Daniela Binderová
- E — Eliška (Elsa)
- FA — Františka Andršová (Aredhel)
- HK — Hana Soukupová
- JP — Jana Pažoutová
- JaS — Jana Syrovátková (Jixipen)
- JoP — Josef Plch (Timbo)
- MK — Michal Kára (Lemming)
- MO — Michal Odarčenko
- PB — Petr Bohdan (Bóža)
- TB — Tereza Billichová (Tani)
- VD — Vojtěch Domin (Bardě)
- ZO — Zuzana Ottová (Polly)

Sudba Hadorova rodu

A *capo 4* H G C#mi Ami G#mi Emi E C

Je vla-há noc a měs - to skry - té spí, rod Ha - do - rův se

H G C#mi Ami F# D E C G#mi Emi

ze sna pro - bu - dí, dva bra - tři jdou, bě - ží na pa - ho - rek,

E C G#mi Emi

dnes mož - ná spat - ří, jak skon - čí ten - to věk, dnes mož - ná

F# D 1.-2. G#mi F# H G Emi D

spat - ří, jak skon - čí ten - to věk. („Po-hled, ta

3. G#mi F# H D#mi B G#mi F# G#mi Emi Emi D Emi

(šíp.“) O mno-ho let dřív, na vý - chod v pus - ti - nách,

D#mi Hmi G#mi Emi F# D G#mi Emi F# D

se hvězd - ná zář po - no - ří v zems - ký prach, Tem - ný elf ká - men, co

G#mi Emi F# D G#mi D#mi G#mi Emi

z hvěz - dy zbý - vá, zřel a sní o me - či jmé - nem Ang - la - chel,

F# D G#mi D#mi G#mi F# H G Emi Emi D

a sní o me - či jmé - nem An - gui - rel. (Bra - tři za -)

(A) *Vypravěč*: Je vlhá noc a město skryté spí,
rod Hadorův se ze sna probudí,
dva bratři jdou, běží na pahorek,
dnes možná spatří, jak skončí tento věk,
dnes možná spatří, jak skončí tento věk.

(A) *Húrin*: „Pohleď, ta zář, to hvězda padá snad,
Huore, teď si musíš něco přát,
to já bych chtěl znát sudbu, ovlivnit
budoucnost rodu svého, věčně žít,
budoucnost rodu svého, věčně žít.“

(A) *Huor*: „Húrine, věz, já v sudbu nevěřím,
budoucnost svěřím radši pažím svým,
znát sudbu svou, já neměl bych se líp,
to spíš ať raní mě slepota či šíp,
to spíš ať raní mě slepota či šíp.“

(B) *Sbor*: O mnoho let dřív, na východ v pustinách,
se hvězdná zář ponoří v zemský prach,
Temný elf kámen, co z hvězdy zbývá, zřel
a sní o meči jménem Anglachel,
a sní o meči jménem Anguirel.

(A) *Vypravěč*: Bratři zatím dál vedou svoji při:
Húrin: „Ať ženu mám a syna, když ne tři,
co pro své činy i elfy bude ctěn
a získá přízeň elfích princezen
a získá přízeň elfích princezen.“

(A) Ať vládne mečem, ze stvůr ať nemá strach,
i kdyby měl překročit smrti práh,
ať zbraň mu dodá odvahu a cíl,
i kdyby naději Teiglinu proud skryl,
i kdyby naději Teiglinu proud smyl.“

(A) *Huor*: „Ženu, syna, nu, kdo by nechtěl mít,
co odvahu má a v očích elfí svít?
Než zhoubce stvůr, spíš než dobyvatel,
záchranou mnohým on stát by se měl,
záchranou mnohým kéž stát by se směl.“

(B) *Sbor*: O mnoho let dřív, u lesa Doriath
Temný elf splácí v meči dlužný plat.
Jeden meč Thingol v Menegrothu skryl,
o druhý Maeglin otce připravil,
o druhý Maeglin otce připravil.

(A) *Sbor*: Je vlhá noc a Gondolin už spí,
i Menegroth a nikdo netuší,
že meče, které zrodil hvězdný třpyt,
jsou připraveny sudbu vyplnit,
jsou připraveny sudbu vyplnit.

Čas zapomenout I

(A1) Dmi B Ami Dmi B Ami Dmi B

Sbor: Vzbud' se, Hú-ri - nův sy - nu, vzbud' se do svět - la dne, dlou - ho jsi krá - čel

Ami Dmi B Ami (B) Dmi B Dmi

stí - ny, však sil - né srd - ce tvé. Na - de - šel, dí - - tě, na -

B B⁵/F Ami (A2) Dmi B Ami

de - šel, dí - tě, čas za - po - me - nout. Ze - mřel smích v tom-to do - mě, nech

Dmi B Ami Dmi B Ami Dmi B Ami

tě - lo v ze - mi tlít, však vzpo-meň, kdo tím vi - nen, na vzdor mu uč se žít.

(A1) *Sbor*: Vzbud' se, Húrinův synu,
vzbud' se do světla dne,
dlouho jsi kráček stíny,
však silné srdce tvé.

(B) Nadešel, dítě, nadešel, dítě,
čas zapomenout.

(A1) *Túrin*: Je mi tak zvláště těžko,
musel jsem dlouho snít.
Řekni, čeká má sestra,
kde je má Lalaith?

(A1) *Morwen*: Není, Húrinův synu,
tvá sestra s námi víc,
černý dech Nepřítele
svál ji jak plamen svíc.

(A2) Zemřel smích v tomto domě,
nech tělo v zemi tlít,
však vzpomeň, kdo tím vinen,
na vzdor mu uč se žít.

(A1) *Sbor*: Nemluv již o Lalaith,
slz čeká ještě dost,
nastal čas zapomenout
na dětství, na radost.

(B) *Lalaith*: Vzpomínej, prosím, vzpomínej, prosím,
vzpomínej na mě.

Aurë Entuluva

Ami F G Dmi Emi Ami

Bit-va je pro-hra-ná, kaž-dý jen hle-dá, jak spa-sit ži-vot, jak u-nik-nout zpět. Jen

Ami F G Dmi Emi C

u - dat - ný Hu - or za - hnat se ne - dá, za - dr - žet ú - stup je pro něj čest.

C Dmi C Ami Dmi

Ref: Au-rě En-tu - lu - va, na-děj bu-dí ta dvě slo-va, Au-rě En-tu - lu - va, na pa-hor-ku stál.

C Dmi C G/Emi C

Au-rě En-tu - lu - va, při-jde ú-svit, při-jde zno-va, Au-rě En-tu - lu - va, kři-kl a řal.

/mluvená část/

Sbor: Bitva je prohraná, každý jen hledá,
jak spasit život, jak uniknout zpět.
Jen udatný Huor zahnat se nedá,
zadržet ústup je pro něj čest.

Huor: Turgone, králi, ustup, vrať se domů,
počkej tam v skrytu, až přijde čas,
ze mne a z tebe, z obou našich domů,
naděje vzejde, rozkveté zas.

Sbor: Tak pravil Huor v hodině nejtěžší
a pak se otočil a pevně stál,
skřetí krev zčernalá jeho meč potěší,
když Húrin Thalion křikl a řal:

Ref: Aurë Entuluva,
naděj budí ta dvě slova,
Aurë Entuluva,
na pahorku stál.
Aurë Entuluva,
přijde úsvit, přijde znova,
Aurë Entuluva,
křikl a řal.

Ref: Aurë Entuluva,
naděj budí ta dvě slova,
Aurë Entuluva,
skřetích těl val.
Aurë Entuluva,
přijde úsvit, přijde znova,
Aurë Entuluva,
bitvu prohrál.

Húrin před Morgothem

A Ami E H⁻ Ami 1. E H7

Morgoth: Hle, kdo tu sto - jí, snad ne sám Hú - rin, s pa - že - mi z o - ce -
 Za - ži - va za - jat, když zá - stu - py pad - ly,

E 2. F7^{maj} F E **B** Ami D Ami

le?
 sám pře - žil zba - bě - le. *Húrin:* Zná - m ho a cho - vám zášť k ně - mu,
Sbor: Od - po - věď hr - dá, Hú - ri - nův

F Ami 1. F Ami E 2. E

strach však v srd - ci mém, strach už ne - bu - dí. od - por po - pu -
 od - por, Mor - go - tha

Ami E **C** Ami E H⁻ Ami

dí. *Sbor:* Pak Tha - li - on ve - den na Than - go - ro - drim, na

E H⁻ Ami Dmi

ho - ru, jež v mlž - né ha - lí se mra - ky, na ho - ru, jež hle - dí

Ami F E Ami

k Hith - lu - mu v dá - li, chmur - ně se pne na po - me - zí chlad - ným.

(A) *Morgoth*: Hle, kdo tu stojí, snad ne sám Húrin,
s pažemi z ocele?
Zaživa zajat, když zástupy padly,
sám přežil zbaběle.

(A) Jméno mé znáš a jistěs už zaslech
ve větru skučení,
co na člověka v Angbandu čeká:
trýzeň a mučení.

(B) *Húrin*: Znáš ho a chovám zášť k němu, strach však
v srdci mém, strach už nebudí.
Sbor: Odpověď hrdá, Húrinův odpor,
Morgotha odpor popudí.

(A) *Morgoth*: Přece strach poznáš, až plameny hořké
se přimknou k tobě blíž.
až balrogů dýtky drásat tě budou:
návrh můj doceníš:

(A) Pověz, kam pyšný poděl se Turgon,
rád setkal bych se s ním,
Ať plameny, mečem mohu ho poctít;
snahu tvou odměním!

(B) *Húrin*: Nesnaž se; Noldu neznam nikdy,
vzdej se svých podlých nápadů!
Nechci ti sloužit, soužení snesu,
sladší je trýzeň nad zradu!

(A) *Morgoth*: Snad soužení sladší; zrada však snazší;
mám pokladů přehršel,
marně je Mocní žádají, mé jsou;
dám ti víc, než kdys měl.

(B) *Húrin*: Přestaň se pyšnit poklady, nevíš,
jak úctu máš vzdát ne/příteli?
Nechlub se vším tím, Noldor co vzal jsi,
mou nenávisť slova ne/zacelí.

(A) *Morgoth*: Dost sis už drzý dovolil, červe,
pýchu tvou potrestám.
Pomoc tvou malou postrádat mohu;
svůj osud sis zvolil sám.

(A) Blízcí tví budou bíděně teď trpět
pro tvoji pýchu, vzdor;
pomni, že proto podstoupí trest. Jen
pohlédni za obzor!

(C) *Sbor*: Pak Thalion veden na Thangorodrim,
na horu, jež v mlžné halí se mraky,
na horu, jež hledí k Hithlumu v dáli,
chmurně se pne na pomezí chladném.

(C) Na vrcholku strmém, stolicí tvrdé,
řetězem pevným připoután seděl;
pak Morgoth ho proklel i potomstvo jeho
strašlivou sudbou, jež smrti je horší.

(C) A mocný ten muž mlčky tam seděl,
zostřeným zrakem na zemi hleděl,
viděl v dálce, vše, co se dalo,
bědy, jež dolehly na blízké jeho.

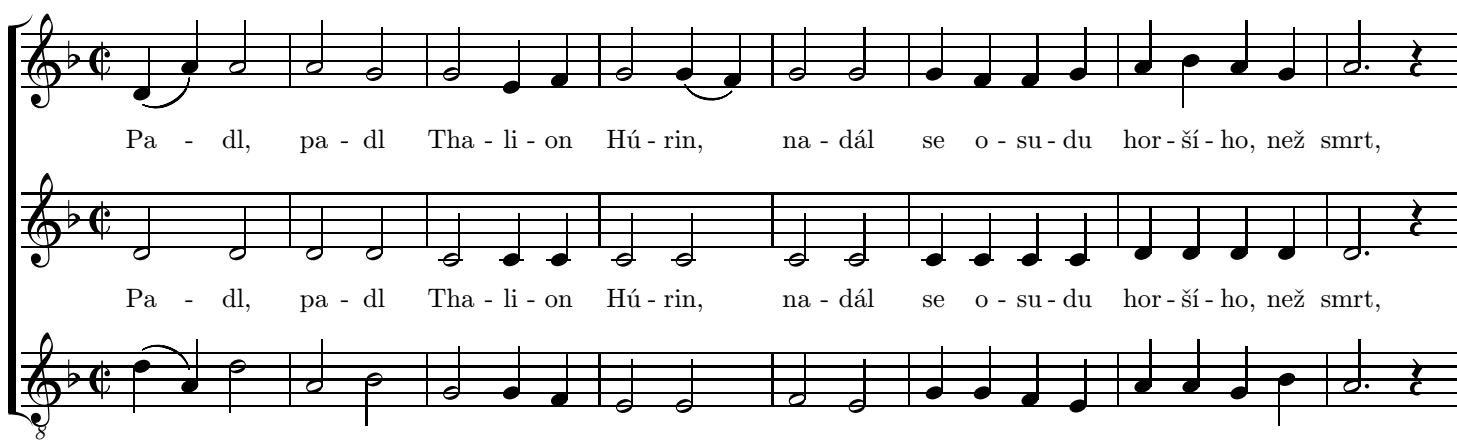
Nářek Dor-lóminských

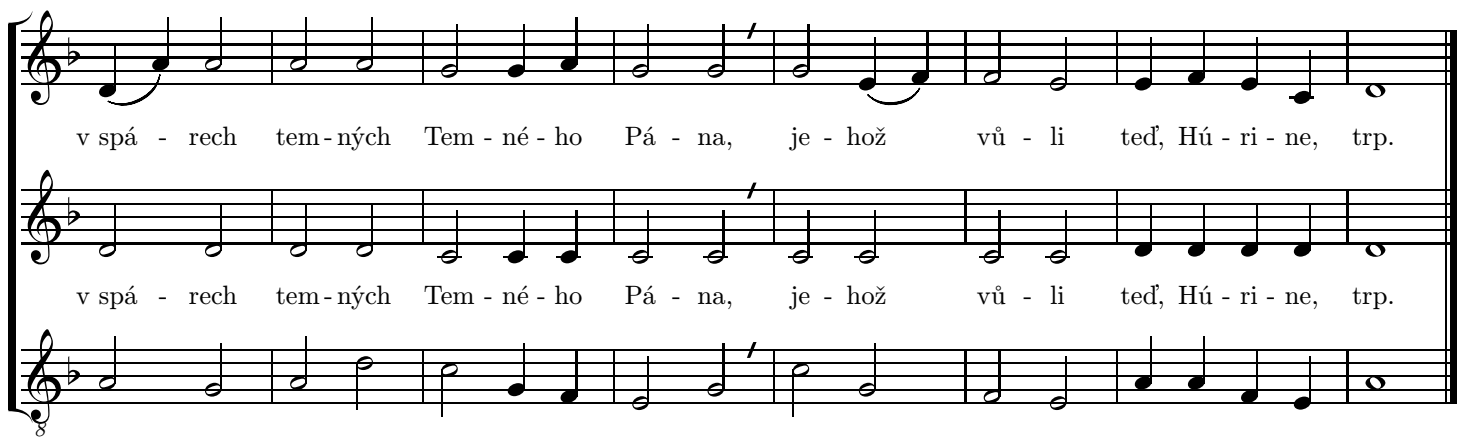
Pryč o - de - šli z vel-ké-ho Ha-do-ro-va do - mu mu - ži do vál - ky - se bít.
Hú - rin, vlád - ce té - to hr - dé ze - mě, jel v če - le mu - žů svých.

Hvěz - dy sví - tí, štěs - tí pře - jí, však ko - mu dál bu - de dá - no žít?
Na roh trou - bí: „Vá - leč - ní - ci, ke mně,“ ten roh však v bit - vě ztich.

Pa - dl, pa - dl Tha - li - on Hú - rin, na - dál se o - su - du hor - ší - ho, než smrt,
Pa - dl, pa - dl Tha - li - on Hú - rin, na - dál se o - su - du hor - ší - ho, než smrt,
Pa - dl, pa - dl Tha - li - on Hú - rin, na - dál se o - su - du hor - ší - ho, než smrt,

v spá - rech tem - ných Tem - né - ho Pá - na, je - hož vů - li teď, Hú - ri - ne, trp.
v spá - rech tem - ných Tem - né - ho Pá - na, je - hož vů - li teď, Hú - ri - ne, trp.
v spá - rech tem - ných Tem - né - ho Pá - na, je - hož vů - li teď, Hú - ri - ne, trp.

Pryč odešli z velkého Hadorova domu muži do války se bít.
Hvězdy svítí, štěstí přejí, však komu dál bude dáno žít?

Húrin, vládce této hrdé země, jel v čele mužů svých.
Na roh troubí: „Válečníci, ke mně,“ ten roh však v bitvě ztich.

Padl, padl Thalion Húrin, nadál se osudu horšího, než smrt.
V spárech temných Temného Pána jehož vůli teď, Húriline, trp.

Padl, padl...

Čas zapomenout II

C

Emi Ami Emi Ami Emi

Morwen: Vza-li mi Smích, Smích, Smích, i mu-že mi vza-li! Vza-li mi

Ami Emi Ami Emi F G

Smích, Smích, Smích, i mu-že mi vza-li! A v ze - mi mo-jí zlý ná - rod má žít!

Ami Dmi F G Ami Emi

Že vlád - nu ča-ra-mi, šep-ta-jí, bo-jí se, ne, já se ne-ne-chám k ze-mi sra-

Ami **B** Dmi B Dmi B B⁵/F

zit! *Morwen:* Co je to o - sud? *Sbor:* Co je to o - sud pro

Ami **A1** Dmi B Ami Dmi B Ami

srd - ce li - dí? *Morwen:* Už vím, co při - jde s rá-nem po sva-zích stí - nu hor: zlo -

Dmi B Ami Dmi B Ami **A2** Dmi B Ami

ba a tem-ná mrač-na se kle-nou přes ob - zor. Pro te - be mu - ži sta - ří rod -

Dmi B Ami Dmi B Ami Dmi B Ami

nou zem o - pus - tí, snad skr - ze stí - ny do - jdeš k Skry - té - mu krá - lov - ství.

(C) *Morwen*: Vzali mi Smích, Smích, Smích, i muže mi vzali!
Vzali mi Smích, Smích, Smích, i muže mi vzali!
A v zemi mojí zlý národ má žít!
Že vládnou čarami, šeptají, bojí se,
ne, já se nenechám k zemi srazit!

(B) *Morwen*: Co je to osud?
Sbor: Co je to osud
pro srdce lidí?

(A1) *Morwen*: Už vím, co přijde s ránem
po svazích stínu hor:
zloba a temná mračna
se klenou přes obzor.

(A1) Mám už jen málo věrných
a méně schopných jít,
však pro tebe, můj synu,
musím je propustit.

(A2) Pro tebe muži staří
rodnou zem opustí,
snad skrze stíny dojdeš
k Skrytému království.

(B) Nadešel, dítě, nadešel, dítě,
čas zapomenout.

(A1) *Túrin*: Proč máš tak smutné oči?
Tak hleděla jsi v dál,
když otec dal nám sbohem,
do bitvy odcválal.

(A1) Měla jsi stejný pohled,
když loučila ses s ním,
řekni mi, mám se bátí,
že se též nevrátím?

(B) *Morwen*: Co je to osud?
Sbor: Co je to osud
pro srdce lidí?

(A1) Dědic se vrací domů,
když přijde pomsty den,
i ty, Húrinův synu
a synu Eledhwen,

(A1) se vrátíš k lidu svému,
co potom však, kdo ví?
Zda přineseš jen smrt zpět,
či zlámeš okovy?

(B) *Morwen*: Nadešel, dítě...
Sbor: Nadešel, dítě,
čas zapomenout.

(A2) Jdi, Dor-lóminu pane,
je marné hledět zpět.
Morwen: Sbohem, mé smutné dítě,
dnes jsi jím naposled.

(B) *Túrin*: Morwen, ach Morwen, Morwen, ach Morwen,
kdy tě zas spatřím?

(B) Vzpomínej, prosím, vzpomínej, prosím,
vzpomínej na mě.

(C) *Morwen*: Vzali mi Smích, Smích, Smích, i muže mi vzali!
Vzali mi Smích, Smích, Smích, i muže mi vzali!
A mého syna též chtějí mi brát!
Zbylo jen Truchlení – Nienor, Nienor,
a tu si nenechám z dlaní vyrvat!

(A1) Ne, nespatriš mě plakat,
slzí nezná zrak můj,
jak sochu v mlžném ránu,
tak si mě pamatuj.

(B) Vzpomínej, prosím, vzpomínej, prosím,
vzpomínej na mě.

Text: FA, Hudba: FA+E+HK

Cesta do Doriathu

A1 Ami Dmi Ami F G E

Sbor: Sí - ně jsou o - puš - tě - ně, stí - ny v nich le - ží tem - ně, sto - lec již pá - na své - ho
Morwen: Pod - zim, už ml - hy ha - lí Hith - lum a srd - ce mé je těž - ké zlé sud - by před - tu -

1. Ami C 2. Ami **B** E F C Ami Dmi E

ne - u - ví - tá. - chou. Sy - nu, tvá ces - ta ve - de tem - no - tou, vy - kro - čit po ní

G Ami F G C Ami Dmi Emi Ami E Ami

mu - síš sám. *Sbor:* Na - děj po - sled - ní - skry - té krá - lov - ství - Hú - ri - na sy - na o - de - vzdá.

Ami Dmi Ami F G E

mezihra

Ami C Ami Dmi Ami F

G E Ami **A2** Ami Dmi Ami

Beleg: Hled - me, kdo vy - pra - vil se hle - dat mír

F G E Ami C Ami

Do - ri - a - thu? Dí - tě, leč du - cha cí - tím zmu - ži - lé - ho. *Túrin:* Pa - ne, mně

Dmi Ami F G E Ami

Tú - rin da - li jmé - no a krá - le tvé - ho rád bych byl jed - nou ry - tí - řem.

(A1) *Sbor a Morwen:*

Síně jsou opuštěné, stíny v nich leží temně,
stolec již pána svého neuvítá.

Morwen: Podzim, už mlhy halí Hithlum a srdce mé je
těžké zlé sudby předtuchou.

(B) Synu, tvá cesta vede temnotou,
vykročit po ní musíš sám.

Sbor: Naděj poslední – skryté království –
Húrína syna odevzdá.

Mezihra

(A1) *Túrin a doprovod:*

Zima, kol sněhy leží, cíl náš se v mračna halí,
víra už naše duše opustila.

Smrt nám dnes v patách šlape, bouře sem přiletěla,
v pomoc nám nikdo nespěchá.

(B) Doriath v kouzel pás se zahalil,
sotva smrtelný vstoupit smí.
Úděl Berena příliš vznešený,
nás však sudba nezachrání.

(A2) *Beleg:* Hledme, kdo vypravil se hledat mír Doriathu?
Dítě, leč ducha cítím zmužilého.

Túrin: Pane, mně Túrin dali jméno a krále tvého
rád bych byl jednou rytířem.

(B) *Sbor:* Vítá poutníky krále Thingola
Menegroth, síně kouzelné,
divy podzemí, vznosné sloupoví
znavená srdce pozvedne.

(A1) *Thingol:* Vítán buď v zemi mojí Húrína Thaliona
klenot, jenž v muže roste odvážného.

V úctě tě chovat budem, naději navrátíme,
tebe dnes synem nazvat smím.

Text: JP, Hudba: JP+E

Tváře

Emi G A C Emi7^{maj} Emi G A C Emi7^{maj} **A** Emi

předehra Ve-če-ry deš-ti-vý,

G A C Emi7^{maj} Emi G A

po-lo - stí - ny, o-pa-daj mod-ří - ny; a

C Emi7^{maj} Emi G A C Emi7^{maj} Emi Ami

chlad. Tam pů-jdu sám, než bych si klek před vá - mi, snad čer - ný vrá - ny

Emi Hmi Emi G A C Emi7^{maj} Emi G A

mezihra ne-bu - dou se mě bát.

C Emi7^{maj} **B** Emi G A C Emi7^{maj} Emi

Chlap-če, tak při-dej se k nám, pro-pad-lý tvá - ře a rá - ny. Hej! I kaž-dej

G A Emi G A C Emi7^{maj}

z nás křiv-du zná. Až při-jde sníh, bu-dou ti dob-rý i

Emi Ami Emi Hmi Emi Emi G A

čer - ný vrá - ny. *Ref:* Na - še ru - ce o - brá - ce-ný pro - ti všem;

A7 Emi G A Ami Emi

a když ří-kám, že pro - ti všem, tak jdem ti ve sto-pách. Ne-bu-de stín, ne-bu-de

G A Ami Emi G F#mi Emi G F#mi Emi

den, jen bu-dou dál na - še tvá - ře v tem - no - tách.

Předehra

(A) *Túrin*: Večery deštivý, polostíny,
opadaj modříny; a chlad.
Tam půjdu sám, než bych si klek před vámi,
snad černý vrány nebudou se mě bát.

Mezihra

(B) *Psanci*: Chlapče, tak přidej se k nám,
propadlý tváře a rány.
Hej! I každéj z nás křivdu zná.
Až přijde sníh, budou ti dobrý
i černý vrány.

Ref: Naše ruce obrácený proti všem;
a když říkám, že proti všem,
tak jdem ti ve stopách.
Nebude stín,
nebude den,
jen budou dál
naše tváře v temnotách.

Mezihra

(A) *Túrin*: Dál v polostínu
zůstanu stát,
trny a hlínu a chlad
volím si sám, než bych si klek před vámi
jak černý vrány.

Ref:

Ref: Naše ruce obrácený proti všem;
a když říkám, že proti všem,
tak jdem ti ve stopách.
Nebude stín,
nebude den,
jen budou dál
naše tváře v temnotách, v temnotách.

MO

Slib a dar

A1 Hmi Emi A Hmi Emi A Emi

Beleg: Pů - jdu s ním, kam až o - sud do - vo - lí, pří - te - le po bo - ku ať

Hmi **A2** Emi Hmi Emi A Emi Hmi Emi

má. Ač mlá - dí moud - ře vždy ne - vo - lí, do - bro v něm ú -

A Hmi Emi **B** Hmi Emi A Hmi

kla - dy pře - ko - ná. *Thingol:* Ne - leh - ký ú - kol sis před - se - vzal, zda - li

Emi A D Hmi D A F#

víš, co tě mů - že stát? Přec na - dě - jí jsi tam, kde se - lhal král,

Hmi Emi A Hmi Hmi *mezihra* A

po - žeh - ná - ní a dar chtěl bych ti dát.

Emi A Emi D A

Hmi Emi Ami Emi A Emi

(Zlo - ba)

(A1) *Beleg:* Půjdu s ním, kam až osud dovolí, přítele po boku ať má.

(A2) Ač mládí moudře vždy nevolí, dobro v něm úklady překoná.

(B) *Thingol:* Nelehký úkol sis předsevzal, zda-li víš, co tě může stát? Přec nadějí jsi tam, kde selhal král, požehnání a dar chtěl bych ti dát.

(A1) *Beleg:* Pane můj, pak dej mi dobrý meč, skřetí brň ať lehce prorazí.

(A2) Jak tuším, čeká mne mnohá seč a přijde vhod vše, co zlo porazí.

(B) *Thingol:* Vybírej si ze všech, které mám, jediný Aranrúth mi nech.

(A2) *Beleg:* Anglachel chci, smím-li zvolit sám, vždyť břitem svým přetne snad i dech.

Mezihra

(A1) *Melian:* Zloba v něm ti málo poslouží, ruku tvou nebude mít rád,

(A2) dlouhý čas ti sloužit netouží.

Beleg: Ten, co mám, však bude poslouchat!

Dům výkupného

A Ami C+ F Ami G#mi Ami H-

Můj dům je vel - mi vzne - še - ný a skrý - vá se zde pod ze -

Ami C+ Ami C+ F Ami G#mi Ami H-

mi; zde od - pra - dáv - na žil náš lid, dřív, než - li po - vstal Slun - ce

Ami C+ **B** Ami H Ami H Ami

svit. Dřív než hlu - pák Še - do - plášť vzbu - dil

H C H Dmi E Dmi E Dmi

mé - ho li - du zášť, dřív než Nol - dův pyš - ný zjev pro - lil

1.-4. E F E C+ 5. E F E

té - - to ze - mě krev. Luk, to je můj cíl.

(A) Můj dům je velmi vznešený
a skrývá se zde pod zemí;
zde odpradávná žil náš lid,
dřív, nežli povstal Slunce svit.

(B) Dřív než hlupák Šedoplášť
vzbudil mého lidu zášť,
dřív než Noldův pyšný zjev
prolil této země krev.

(A) Mír výhně stálé, pevných slov,
zde chránil plamen, kořen, kov;
kul stříbro, ocel, cín a měď,
jež pádnou znají odpověď.

(B) Pak přišel elf a vše nám vzal:
Nargothrondu skrytý sál,
víru, řád a zbytek sil,
naš lid se skryl a umenšil.

(A) Když ženu mou vzal skály stín,
zbyl Ibûn, já a Khîm, můj syn.
O vše jsme přišli nakonec
v den zrádný jako pískovec.

(B) Když banda lotrů, co nezná řád,
nás přepadla a chtěla brát;
já byl jsem spoután, vydán v plen,
můj charakter byl zpochybněn.

(A) Za život můj byl domov dán:
buď nyní Bar-en-Danwedh zván,
buď útočištěm pro psance;
tak stvrzena je kvitance.

(B) Svou krutost osud přestřel,
když z dlužníka je věřitel:
šíp zbytný, zloba, jed a s ním
teď k předkům odebral se Khîm.

(A) Žal zhojil čas, hle v srdci zní
nám slova porozumění,
když Neithan dal, co žádá zem;
tak splatil dluh i s úrokem.

(B) Pak přišel elf a vše mi vzal:
respekt, úctu, ticho skal.
Snášet to už nemám sil;
ať zhyne Luk, to je můj cíl!

Země Luku a Přilby

8

Dmi C Dmi C Dmi

Na vr-cho - lu A - mon Rûdh pří - by - tek je hr - di - nův, co mno - ho ve - li -

C Dmi C Dmi C Dmi

kých či - nů vy - ko - ná pro tu - to ze - mi. Spo - jen s dáv - ným pří - te - lem, před ni - mi se

C Dmi C Dmi C Dmi

chvě - je zem, on blýs - ká čer - ným že - le - zem - Tú - rin, hned za ním Be - leg.

Ami C Ami

Ref: Střez - te se, už jdou sem! Dra - cí přil - ba, no - vý den, ne - je - den skřet po - ra - žen

C Dmi Ami C

v ze - mi Lu - ku a Přil - by. Bel - thron - ding, An - gla - chel, Čer - ný meč, co

Ami C Dmi

Be - leg měl, ten če - ká je - nom na po - vel: Vy - raž v kraj Lu - ku a Přil - by!

Předehra

Na vrcholu Amon Rûdh
příbytek je hrdinův,
co mnoho velikých činů
vykoná pro tuto zemi.

Spojen s dávným přítelem,
před nimi se chvěje zem,
on blýská černým železem –
Túrin, hned za ním Beleg.

Ref: Střezte se, už jdou sem!
Dračí přilba, nový den,
nejeden skřet poražen
v zemi Luku a Přilby.
Belthronding, Anglachel,
Černý meč, co Beleg měl,
ten čeká jenom na povel:
Vyraž v kraj Luku a Přilby!

Úkryt mezi skalami
znamenán je slzami,
seregon pod hvězdami
jak jasná krev tam září.

Zrada mezi kamením,
zrádce zván buď drobný Mím,
Túrin zajat je a s ním
padá ten kraj Dor-Cúarthol.

Ref: 2×

Text: VD, Hudba: irská lidová

Belegova smrt

The musical score is written for flute and cello. The flute part is in the upper staff, and the cello part is in the lower staff. The key signature is one flat (B-flat), and the time signature is common time (C). The score is divided into five systems, each with two staves. The first system shows the flute with a fermata and the cello with a crescendo leading to a fortissimo (*ff*) section. The second system features a change in time signature from common time to 2/4, then back to common time, and then to 4/4. The cello part in the second system is marked *mp*. The third system continues the 4/4 time signature, with the cello marked *f*. The fourth system includes a triplet in the flute part. The fifth system concludes with a final cadence in 4/4 time, marked *f*.

First system of musical notation. The treble clef staff begins with a forte (*f*) dynamic and contains a melodic line with a crescendo hairpin. The bass clef staff starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and features a continuous eighth-note accompaniment.

Second system of musical notation. The treble clef staff includes fortissimo (*ff*) dynamics, a triplet of eighth notes, and a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The bass clef staff also features fortissimo (*ff*) dynamics and triplet markings.

Third system of musical notation. The treble clef staff has a melodic line with some rests. The bass clef staff has a more active line with eighth-note patterns and slurs.

Fourth system of musical notation. Both the treble and bass clef staves are marked mezzo-piano (*mp*). The treble clef staff has a melodic line with slurs, and the bass clef staff has a simple accompaniment.

AK+JaS

Laer Cú Beleg – Veliké srdce

capo 2 20

A1 Hmi E F#mi Hmi E F# G#
Ami D Emi Ami D E F#

předehra

Sbor: Ve - li - ký z el - fů dáv - ných dní, ve - li - ké srd - ce dál ne - zní,
Sud - ba, či ná - ho - da kru - tá, čer - ná če - pel zá - ští zku - tá,

E H Hmi F#mi G A
D A Ami Emi F G

ve - li - tel, rád - ce, sto - krát ve vál - ce stál, věr - ný druh jej však ra - nou
ne - hod - ný člo - věk, kte - rý jen ne - vděk zná, po - zdě lí - tos - tí ro - ze -

Hmi B Emi Hmi A Hmi A D F#mi
Ami Dmi Ami G Ami G C Emi

sklál.
rván.

Beleg: Vím, lid - ské dí - tě sví - rá pláč, o - su - du sí - tě ne - str -

G Hmi F#mi E G Hmi
F Ami Emi D F Ami

háš, kdo u - tě - ší tě, řek - ne, nač mu - síš teď jít dál?

A2 Hmi E F#mi Hmi E F#mi Hmi
Ami D Emi Ami D Emi Ami

E F# G# E H Hmi
D E F# D A Ami

F#mi G A Hmi
Emi F G Ami

(A1) *Sbor:*

Veliký z elfů dávných dní,
veliké srdce dál nezní,
velitel, rádce,
stokrát ve válce
stál, věrný druh jej však ranou sklál.

(A1) *Sbor:*

Sudba, či náhoda krutá,
černá čepel záští zkutá,
nehodný člověk,
který jen nevděk
zná, pozdě lítostí rozerván.

(B) *Beleg:*

Vím, lidské dítě svírá pláč,
osudu sítě nestrháš.
Kdo utěší tě, řekne, nač
musíš teď jít dál?

(A1) *Túrin:*

Žalozpěv zpívá nitro mé,
strašlivou vinou drásané,
proč jen meč v rukách
mých tvrdě dopad,
ptám se, proč zřel jsem ten klam.

(B) *Beleg:*

Vím, hrůza vedla ruku tvou,
zlo a strast byly příčinou,
jak srdce mám zatmít zlobou
když měl jsem tě rád?

(A1) *Sbor + Túrin:*

Laer Cú Beleg píseň zní,
pocta příteli poslední
žije v nás stále,
milován, chválen,
ctěn, v legendách navždy vyvýšen.

(A2) *Sbor: vokál*

Prokletý

A1
capo 6 Bmi Emi A^b D Bmi Emi

Zas kle-čím na ko-le-nou a všech-no je zpát - ky, co v ru-kách tou-žil jsem mít,

A^b D Bmi Emi

se roz-pad - lo v prach. Tak hoř - ce chut-ná prav-da: ži - vot je

A^b D Bmi Emi A^b D 1.

krát - ký, tím spíš, jak na hru-di tvé vy-kvé-tá nach.

B 2. Bmi Emi A^b D Bmi Emi A^b D

Pro-sím od-pust', pří - te - li, že moud-ré ra-dy se ne - se - ly v ú-rod-ný lán.

E^b A Bmi Emi A^b D Bmi Emi

Byl jsem hlu-pák, teď to vím, jen - že už to ne - na - pra -

A^b D E^b A **A2** Bmi Emi

vím. Tys o - de - šel, na-vždy o - de-šel. Třpyt o - čí tvých ná-hle zhas

A^b D Bmi Emi A^b D

a jsem tím vin - ný, pro-klí-nám ho-di - nu zlou, kdy pro mě jsi šel.

Bmi Emi A^b D

V pa-tách mi od dět-ství jdou jen žal a stí - ny,

Bmi A^b C A^b
Emi D D

po-kaž-dé ji-nak to skon - cí, ji-nak, než jsem chtěl. dal. Ješ-tě

G^b A^b E^b G^b E^b G^b
C D A C A C

ne, ješ-tě zbý - vá co říct. Meč tvůj pá - lí v dla-ni a čer-ná če - pel

E^b G^b A^b E^b
A C D A

chrá - ní mne před vším, než - li po - mstu vy - ko - nám. O -

G^b A^b E^b G^b E^b
C D A C A

su-de, ješ-tě se bu-du chví - li bít! Slad-ké vo - dy chla-dí mé

G^b E^b G^b A^b E^b G^b A^b
C A C D A C D

rá - ny, je a hla-dí, že se no-vé sí - ly i na-děj na - vra - cí.

(A1) Zas klečím na kolenou a všechno je zpátky,
co v rukách toužil jsem mít, se rozpadlo v prach.
Tak hořce chutná pravda: život je krátký,
tím spíš, jak na hrudi tvé vykvétá nach.

(A1) Kéž sílu Valar bych měl, moh změnit běh světa,
na každé poučení jak rád bych dal,
ještě bys nezraněn žil a po dlouhá léta
v boji i míru mi po boku stál.

(B) Prosím odpusť, příteli,
že moudré rady se nesely v úrodný lán.
Byl jsem hlupák, teď to vím,
jenže už to nenapravím.
Tys odešel, navždy odešel.

(A2) Třpyt očí tvých náhle zhas a já jsem tím vinný,
proklínám hodinu zlou, kdy pro mě jsi šel.
V patách mi od dětství jdou jen žal a stíny,
pokaždé jinak to skončí, jinak, než jsem chtěl.

(A1) Proč vždy, když nadějí mám, někoho ztrácím?
Vždyť z nás dvou pod kamením teď měl jsem spát já.
Věrnost, péči a lásku nevděkem splácím,
proč zrnka štěstí jsou hořem sypaná?

(B) Ardou více nezazní,
moji tvář nerozjasní tvůj tichý smích.
Jak krutě si osud hrál,
žes mou rukou dokonat!
Anglachel štká! I ten meč štká!

(A2) Do duše padá mi tma, srdce bije prázdné,
a rvát se s životem dál náhle nezbývá sil.
Vše, co bych vykřičet chtěl, mi v hrdle vázne,
kolem mne obchází smrt, o niž ses neprosil.

(A1) Jediný přítel je pryč. Co víc mi zbývá?
Lidem navždy je upřen Mandosův sál,
pro Valar člověk je nic, tak už to bývá,
snad abych ruku svou též raděj smrti dal.

(C) Ještě ne, ještě zbývá co říct.
Meč tvůj pálí v dlani a černá čepel chrání
mne před vším, nežli pomstu vykonám.
Osude, ještě se budu chvíli bít!
Sladké vody chladí mé rány, je a hladí,
že se nové síly i naděj navrací.

Gwindorova hvězda

A Ami Dmi C Ami Dmi

Vra - cím se ne - po - znán, má - lo dnes zbý - vá z hr - dé - ho pá - na, co

C G F Ami G Ami

svou tě chtěl zvat. Pří - te - le při - vá - dím, jmé - no své skrý - vá, o - bě - ma

Dmi Ami G Ami **B** C G F

při - chá - zíš na - dě - ji dát. V hlu - bi - nách no - ci tys by - la má

C F C F G C

hvěz - da, pa - pr - sek svět - la v těch nej - hor - ších tmách, snad smíš mi dál

G F C G Ami G Ami

sví - tit tam, kde ces - ty kon - čí a do du - še vkrá - dá se strach.

(A) *Gwindor*: Vracím se nepoznán, málo dnes zbývá z hrdého pána, co svou tě chtěl zvat. Přítele přivádím, jméno své skrývá, oběma přicházíš naději dát.

(A) Mé srdce je stálé, však láska tvá mizí a ve tvých očích zřím lítosti stín, chci vidět tě šťastnou, byť sám jsem ti cizí, a přízeň tvou více si nezasloužím.

(B) V hlubinách noci tys byla má hvězda, paprsek světla v těch nejhorších tmách, snad smíš mi dál svítit tam, kde cesty končí a do duše vkrádá se strach.

(A) *Finduilas*: Příteli, odpusť, jak poručit snění? Vždyť tobě svou lásku víc nemohu dát, ten člověk má všechno, co v tobě už není, stěží však milou svou začne mne zvat.

(B) V hlubinách noci ať on je ta hvězda, paprsek světla, co odvahu dá, pak povede k vítězství smělostí svojí, a rozkvetne naděje má.

(A) *Finduilas*: Hrdý je, udatný, potomek lidí. Přece však svým bych chtěla ho zvat!
Gwindor: Nemoudře volíš, vždyť na jeho sudbě spočívá kletba a Severu chlad.

(A) *Gwindor*: Angbandu mocí jsem poznačen navždy a jeho spáry se blíží sem k nám. Nadějím konec brzy pocítí každý, to Túrina pýcha pád přivedí nám.

(B) *Gwindor + Finduilas*:
Však i kdyby hvězdy se navěky skryly, paprskem jasu tě / ho navždy zvat smím.
Gwindor: Ty budeš mé světlo / *Finduilas*: On bude můj milý na Západ odejdu s ním.

Dobry rádce

G *předehra* *C* *G* *D* *G*

A1 *G* *D* *C* *G* *C* *D*

Slun-ce jak hře - je dnes, dob-rý mám den, vše-mi jsem u - zná-ván, vše-mi jsem

G *C* *G* *C* *D* *G* **A2** *G* *D*

ctěn. Vše-mi je u - zná-ván, vše - mi je ctěn. Z krá-lo-vy ra - dy jdu, mlu-vil jsem jas - ně:

G *D* *C* *D* *G* *D* *C* *D* *G*

Vý-sled-ky vá - leč - né má-me teď krás - né! Vý-sled-ky vá - leč - né má - me krás - né!

G *D* *G* *D7* *G* *D* *G*

mezihra 1

B1 *G* *C* *D* *Ami*

Srd - ce mé však tí - ží myš - len - ka těž - ká, kde je

C *G* *Ami* *C* *G* **B2** *G*

teď Fin - dui - las, kde - pak a - si meš - ká. Chtěl bych ji po -

C *G*

tě - šit, po - ho - vo - řit vlíd - ně, vy - slech-nout pří - ho - dy, po -

D *G* *mezihra 2* *C* *D*

se - dět s ní klid - ně.

G D G C Gmi Cmi Gmi Cmi E^b Gmi Cmi

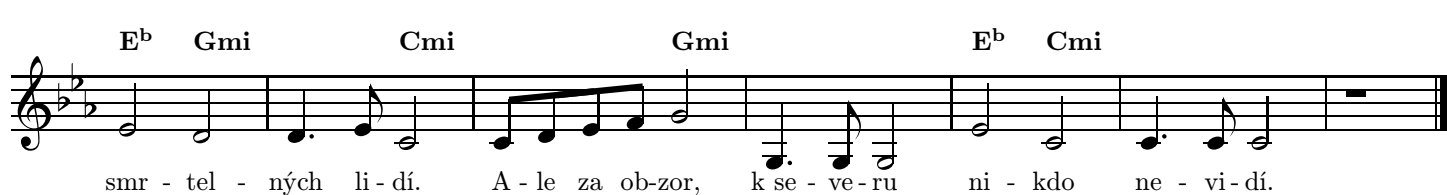

Je moc-ný a no-sí zvy-so-ka hla-vu.

Gmi E^b Gmi E^b Gmi Cmi Gmi Cmi Gmi Cmi

Za ob-zor, ne-vě-da, ší-ří svou slá-vu. El-fem zdá být se syn

E^b Gmi Cmi Gmi E^b Cmi

smr-tel-ných li-dí. A-le za ob-zor, k se-ve-ru ni-kdo ne-vi-dí.

Předehra

(A1) *Túrin*: Slunce jak hřeje dnes, dobrý mám den, všemi jsem uznáván, všemi jsem ctěn!

Sbor: Všemi je uznáván, všemi je ctěn!

(A2) *Túrin*: Z královny rady jdu, mluvil jsem jasně: Výsledky válečné máme teď krásné!

Sbor: Výsledky válečné máme krásné!

(A1) *Túrin*: Není už v okolí po mnoho mil, není už skřeta dnes, co by tady zbyl.

Sbor: Není už skřeta dnes, co by tam zbyl.

(A2) *Túrin*: A můj most klenutý, co šetří kroků! Poslouží dobře nám přemnoho roků.

Sbor: Poslouží dobře nám mnoho roků.

(A1) *Túrin*: Každíčké ráno v boj vyráží hlídky, po mostě šikovném, nesmočí nitky.

Sbor: Po mostě šikovném, nesmočí nitky.

(A2) *Túrin*: V Nargothrondu život je samá radost. Není tu už smutek, není tu slabost.

Sbor: Není tu už smutek ani slabost.

Mezihra 1

(B1) *Túrin*: Srdce mé však tíží myšlenka těžká, kde je teď Finduilas, kdepak asi mešká.

(B2) Chtěl bych ji potěšit, pohovořit vlídně, vyslechnout příhody, posedět s ní klidně.

(B1) Zdá se že poslední dobou stále prchá přede mnou; jako by zaslechnula Vlka.

(B2) Přítel můj elfský též je jen samá chmura, možná že sláva moje žlučí mu hnula.

(B2) Nuže, čas zeptat se, čímpak se to mrzí. Kéž se zase budeme radovat brzy!

Mezihra 2

(C) *Sbor*:

Je mocný a nosí zvysoka hlavu.

Za obzor, nevěda, šíří svou slávu.

Elfem zdá být se syn smrtelných lidí.

Ale za obzor, k severu nikdo nevidí.

Text: PB, Hudba: lidová, adaptace: JoP

Zrcadlo I

Dmi C Dmi Gmi C Dmi C Dmi Gmi C

Všech-ny tvé ces-ty by-ly zlé, Hú - ri-nův sy-nu, ne-vděč-ník, zra-dils pří-buz-né, tam v Dor-ló-

Dmi F B Dmi C Dmi Gmi C Dmi Gmi C

mi-nu. Spat-ři mat-ku svou, jař-mem tí - že - nou, a ty, ve své pý - še, o - děn jak

1.-4. Dmi | 5. C Dmi C A

kní - že. - či-li, zká-zu při-ná - šíš! Teď víš! Teď zříš se-be v zr-cad-le či - rém!

mezihra Dmi C B F Dmi C Dmi

Ami Dmi C B F B F Gmi

A Dmi C B C Dmi C B

A B Dmi B Dmi

B Dmi Gmi B A

(A) Všechny tvé cesty byly zlé, *Húrinův synu*,
nevděčník, zradils příbuzné, *tam v Dor-lóminu*.
Spatři matku svou,
jářmem tíženou,
a ty, ve své pýše,
oděn jak kníže.

(A) *Elfí pán*, co tě vychoval, *Húrinův synu*,
poznal tvé srdce z olova, *soucít chce dřinu*.
Ten, kdo se ti smál,
zemřel v klínu skal.
Zhrdnout milostí krále
(je) akt mysli nevyzrálé!

(A) *Přátelství čisté jak hvězd třpyt*, *Húrinův synu*,
ukončil hladový tvůj břit, *tam v lese stínu*.
Zbrklé seknutí
k pláči tě nutí?
Však nic divného, zdá se,
hle – další zásek:

(A) *Nargothrond padl zvůli tvou*, *Húrinův synu*,
otevřels cestu kamennou, *ty neseš vinu*.
Bídny velitel,
nezdárny přítel.
Tys zdupal lásku páru,
nedopřáls jim zdaru.

Kurzívou je vyznačena část, kterou zpívá sbor.

(A) *Elfy té neslyšel jsi pláč*, *Húrinův synu*?
Vidiš teď, cos byl vlastně zač, *nesmyješ špínu*.
Chováš se jak král
a jenom bys bral.
Pro všechny, co jen chvili
ti přízeň ti propůjčili,

(B) *zkázu přinášíš!*
Teď víš!
Teď zříš
sebe v zrcadle čirém!

Mezihra

(A) Nyní jdi, milost moji máš, *Húrinův synu*,
běž domů, dřív než všechno vzdáš, *hledej tu ženu*,
které jsi jen žal
do tváře vytesal.
Táhni, *Húrinův synu*,
spěchej *do Dor-lóminu!*

Zlatý strom

capo 5

Ami Dmi B Ami Gmi Dmi F B Ami
Emi Ami F Emi Dmi Ami C F Emi

Sté - na - la ze - mě pod skře - tů kro - ky, co že - nou ko - řist svou dál na se - ver.

Dmi Gmi B C Dmi C B Ami Dmi
Ami Dmi F G Ami G F Emi Ami

Ná - hle však, kde je tok Teig - li - nu měl - ký, les - ní lid cho - pil se ost - rých se - ker.

Ami Dmi B Ami Gmi Dmi F B Ami
Emi Ami F Emi Dmi Ami C F Emi

Zve - dl se ví - tr a su - ché lis - tí od - ne - sl do dá - li Teig - li - nu proud.

Dmi Gmi B C Dmi C B Ami Dmi
Ami Dmi F G Ami G F Emi Ami

O - štěp své do stro - mu za - bo - dl ost - ří, dív - ka se vy - da - la na ces - tu tmou.

C B Fadd9 Dmi Fadd9
G F Cadd9 Ami Cadd9

Ref: Mor - me - gil! Mor - me - gil! Kde - pak je ny - ní? Vzkaž - te mu, pro - sím, že ta - dy teď jsem.

Dmi Gmi B Ami Dmi Fadd9 C F
Ami Dmi F Emi Ami Cadd9 G C

Mor - me - gil! Mor - me - gil! Sud - ba tvá le - ží na to - bě sa - mém, ne za jmé - nem.

Sbor: Sténala země pod skřetů kroky,
co ženou kořist svou dál na sever.
Náhle však, kde je tok Teiglinu mělký,
lesní lid chopil se ostrých seker.

Zvedl se vítr a suché listí
odnesl do dále Teiglinu proud.
Oštěp své do stromu zabodl ostří,
dívka se vydala na cestu tmou.

Ref: Finduilas a Gwindor:
Mormegil! Mormegil! Kdepak je nyní?
Vzkažte mu, prosím, že tady teď jsem.
Mormegil! Mormegil! Sudba tvá leží
na tobě samém, ne za jménem.

Sbor: Halethin lid pak mohyly vršil
a v dálce Nargothrond hrozivě plál.
Zima se vkrádala do tamních končin,
drakův hlas Túrína na sever hnal.

V Hithlumu Morwen dávno však není,
s Nienor před časem uprchla v dál.
Sudbou zlou do pasti lapen je nyní,
Finduilas najít hned pospíchal.

Ref: Finduilas a Gwindor

Sbor: Pod stromy chmurná mohyla leží,
tam k ní ho dovedl Halethin lid.
Činů svých přehořce lituje nyní,
Mormegil ve stínu vin ztratil klid.

Po zimě dlouhé jaro zas přišlo
a Túrín Glaurungem zmaten už ví,
Zlatý strom zachránit dávno už nešlo,
její hlas navěky krajem tím zní.

To radši bych šel na Vlka

A Emi Hmi Ami Hmi Emi Ami Hmi Emi

Po-saď-te se, přá-te-lé, vy-slech -ně-te, jář - ku, o mém vel-kém trá-pe - ní tu-hle pí-seň ná-řků.

B C D C D Emi

Své - ho sy - na Tú - ri - na, že jít hle - dat mu - sí, u Nar - go - thron - du

D C D Emi Emi D C

že prý byl, tak tam za - jít zku - sí. Ref: Hej, he - ja hou, he - ja, kůň se kro - kem
Hej, he - ja hou, he - ja, co bych vám po -

Hmi G D Emi D Emi

ký - vá, cá - klou žen - skou ho - ní - me po le - se sa - má dí - ra.
ví - dal, rad - ši bych šel na Vl - ka, než Mor - wen v le - se stí - hal.

(A) *Mablung*: Posadte se, přátelé, vyslechněte, jářku, o mém velkém trápení tuhle píseň nářků.

(A) Začalo to zvečera, jaksi nenápadně, Morwen tehdy vypadala jako vždycky chladně.

(B) Svého syna Túrina že jít hledat musí, u Nargothrondu že prý byl, tak tam zajít zkusí.

(A) Král ji to chtěl vymluvit, ale všechno marné, no a ráno zmizela, že tu nezestárne.

(A) Thingol se hned zachmuřil a po chvíli pravil: „Vezmi sobě jezdců houf a chraňte její zdraví.“

Ref: *Sbor*: Hej, heja hou, heja, kůň se krokem kývá, cáklou žensku honíme po lese samá díra. Hej, heja hou, heja, co bych vám povídal, to radši bych šel na Vlka, než Morwen v lese stíhal.

(A) *Morwen*: Svého syna Túrina na západ hledat spěchám, teď se mi však do cesty postavila řeka.

(A) Co si počnu, nebohá, kdo mě teď zachrání? A už Mablung přijíždí a deset jezdců za ním.

(B) Elfí lodě schované o kus dál v rákosí, převozníci převezou ty, co je poprosí.

(A) Na druhém břehu je nás víc nebo se to zdá mi? Vítr zlato odhalí, Niënor je tu s námi!

Ref: *Sbor*: Hej, heja hou, heja, kůň se krokem kývá, cáklý ženský vezeme po cestě samá díra. Hej, heja hou, heja, co bych vám povídal, to radši bych šel na Vlka, než tyhle dvě teď hlídal.

(A) *Niënor*: Morwen zkusím přesvědčit, ať se vrátí zpátky; to bych být dcera nesměla tvrdohlavé matky.

(A) Bažinami, rákosím, šedivým polesím, nebýt dcera Húrina, tak se asi děším.

(B) K ničemu je odvaha, můžu jí mít za sta. *Mablung*: Na pahorku budeš stát, prostě fidli basta!

(A) Obě jsem je zanechal obklopeny stráží a vůbec mi nevadilo, že byly trochu v ráži.

(A) Do Nargothrondu na průzkum po břiše se plazím, když tu Glaurung vyšel ven, že se vůbec snažím!

(B) Dračí oheň smíšený s vodou tvoří páry, k tomu smradu přešrl, morgothovské čáry.

(A) V husté mlze páchnoucí zakončím svou píseň, jestli se nám povedla, padla na vás tíseň!

Ref: *Sbor*: Hej, heja hou, heja, drak už mostem kývá, na Amon Ethir do dálky dračí zrak se dívá. Hej, heja hou, heja, Glaurung, to je třída, o tom, co se dělo dál, ať jiný vám povídá!

Text: MK, Hudba: MK+E

Zatmění

Ami 4 E 4 Ami 4 E 4 Ami E

předehra flétna

E Ami **A** Dmi

Pod - lěš - ky zá - - ří, sl - za na
Po - mněn - ky zá - - ří, proč ze všech

Ami Dmi

tvá - - ří, to je - nom ví - - tr s pra - chem si
tvá - - ří čtu strach a lí - - tost ne - ko - neč -

Ami E

hrál. S lis - tím a ka - mín - ky, slz te - čou
nou? Z leh - kos - ti ži - vo - ta hla - va se

Ami Dmi

pra - mín - ky; kdo by snad před dra - kem to - lik se
za - mo - tá, na dra - čí o - čí mám za - po - me -

Ami **B** E

smál? A já jsem se smá - - la s truch - le - ním
nout? A já u - tí - ka - - la, či - lá i

Ami E

od ma - lá, s ra - dos - tí zpí - va - la od ja - ra
o - spa - lá, na mech u - lé - ha - la od ja - ra

Ami Dmi

do ja - ra. Kvě - ti - ny sbí - ra - la, v ky - ti - ce
do ja - ra. Kvě - ti - ny sbí - ra - la, do vla - sů

Ami

1. Dmi

vá - za - la,
vplé - ta - la,

do váz je dá - va - la, šťast - ná i

E Ami E Ami E Ami

zou - fa - lá. mezihra flétna

E

Ami E Ami

2. E Ami

že jsem tě pot - ka - la, před - stí - ra - la.

Předehra

(A) Podléšky září,
slza na tváři,
to jenom vítr
s prachem si hrál.
S listím a kamínky,
slz tečou pramínky;
kdo by snad před drakem
tolik se smál?

(B1) A já jsem se smála
s truchlením od mala,
s radostí zpívala
od jara do jara.
Květiny sbírala,
v kytice vázala,
do váz je dávala,
šťastná i zoufalá.

Mezihra

(A) Pomměňky září,
proč ze všech tváří
čtu strach a lítost
nekonečnou?
Z lehkosti života
hlava se zamotá,
na dračí oči mám
zapomenout?

(B2) A já utíkala,
čilá i ospalá,
na mech uléhala
od jara do jara.
Květiny sbírala,
do vlasů vplétala,
že jsem tě potkala,
předstírala.

Text: E, Hudba: E+VD

Pochyby

Dmi F Gmi Dmi

Ne - víš, bez o - čí plá - ču, bez hla-su sté - nám, ve tmě ne - mů - žu spát.

F Gmi A

Já tu-ším, že v my-sli mo - jí jsou mí-sta prázd - ná, v nich, co tou-žím ti dát.

F Gmi F C Dmi

Však vím, dál pa-třím stí - nům: Ní - ni - el ble - dá, prázd-něj-ší, než noč - ní chlad;

B F Gmi F C Dmi

je jen od - ra-zem že - ny, ne-má, co dá - ti, tak proč bys od ní měl brát?

Nienor:

Nevíš, bez očí pláču,
bez hlasu sténám,
ve tmě nemůžu spát.
Já tuším, že v mysli mojí
jsou místa prázdná,
v nich, co toužím ti dát.
Však vím, dál patřím stínům:
Níniel bledá,
prázdnější, než noční chlad;
je jen odrazem ženy,
nemá, co dáti,
tak proč bys od ní měl brát?

Prošla jsem nocí temnou,
vzala mi všechno,
a ty dotykem svým
mi vracíš teď světlo denní,
vracíš mi snění
i zrak, kterým tě zřím.
Avšak bojím se stále,
že v onom stínu
ztracena je duše má;
vždyť netuším ani,
co darovat chci ti,
co slíbit lásku znamená.

Mezihra

Túrin:

Turambar – pánem sudby
chtěl jsem se zvátí,
osud musel se smát,
že jsem toužil být volný,
nеспoután nikým,
jen jednou jedinkrát.
Ty však hlasem svým tichým
vážeš mě pevně,
okovy tvoje rozbít
já nemůžu, však musím
z tvé dlaně čisti
všechno, co mohlo by být.

Pověz, zda taky trpíš,
zda taky toužíš,
zda mám naděj tě zvát
svou, však jaké právo moje
zčernalá duše
má tu tvou objímat?
Každou noc se mi zdává
o vlasech zlatých,
jasnějších než hvězdný pád.
Proto muž, který touží,
pro úsměv ženy
lepší, než je, má se stát.

Text: FA, Hudba: VD

Námluvy

A1 Ami G Ami G Emi G D

Túrin: By-las ti-chá jak vo-da pla-čí - cí v hlu-bi - nách a já za tvůj ú - směv bych

G D Emi **B** Ami G Hmi Emi D Emi Ami

ži-vot dal v ráz. *Nienor:* Tys byl prv-ním svi - tá - ním, pa-prs-kem v tem-no-tách, mým ja-rem

Emi Hmi Emi Emi G D Emi

v pus-ti-ně, kde hla-dil jen mráz. *Ref: Túrin:* Bu - du tvo-u po-chod-ní, bu - du tvým ja-rem,

G Emi D Emi G D Ami

když ru - ku svou vlo-žíš teď do mých dla - ní. *Nienor:* Ne-mo-hu, mi-lý můj, pro tu tmu

G D C G Emi Ami Emi **A2** Ami

za mnou, ně - co mne sva - zu - je, co - si mi brá - ní. *Túrin:* By-las ra-ně - né

G Ami G Emi G D G D Emi

zví - ře, jak dí - tě ztra-ce - ná, u-štvá - na do spán-ku na lo - ži z me - chu. (Tys)

(A1) *Túrin:* Bylas tichá jak voda
plačící v hlubinách
a já za tvůj úsměv
bych život dal v ráz.

(A2) *Túrin:* Bylas raněné zvíře,
jak dítě ztracená,
uštvána do spánku
na loži z mechu.

(A2) *Túrin:* Bylas nadějí křehčí
než květy v předjaří,
pro toho, kdo málem
své sudbě se vzdal.

(B) *Nienor:* Tys byl prvním svítáním,
paprskem v temnotách,
mým jarem v pustině,
kde hladil jen mráz.

(B) *Nienor:* Tys byl klíčem k svobodě,
má brána zlacená,
ze světa, kde žalem
pozbýváš dechu.

(B) *Nienor:* Tys byl písní slavičí,
hvězdou, jež zazáří
tulačce bez jména,
mou chutí jít dál.

Ref: Túrin: Budu tvou pochodní,
budu tvým jarem,
když ruku svou vložíš
teď do mých dlaní.
Nienor: Nemohu, milý můj,
pro tu tmu za mnou,
něco mne svazuje,
cosi mi brání.

Ref: Túrin: Budu tvou volností,
budu tvým štítem,
když ruku svou vložíš
teď do mých dlaní.
Nienor: Víím, že bych neměla
pro sebe žádat,
co ve snech ožívá.
Mé tajné přání.

Ref: Túrin: Budu tvým domovem,
záplavou něhy,
když ruku svou vložíš
teď do mých dlaní.
Nienor: Chci věřit na zázrak,
má vůle mizí,
tak ruku svou vkládám
teď do tvých dlaní.

Smrt Glaurungova

Hmi Ami

1. Tro - ji - ce mí - ři ml - ha - vou no - cí, ne - zna - jí, co o - sud na - dě - lí dnes.

Gmi Ami

Tú - rin je v če - le, bez bá - ně krá - čí, tam kde proud dra - vý ces - tu si kles - tí.

Hmi Ami

2. U - kry - ti sou - mra - kem krá - če - jí ti - ší, hle - da - jí, kde ne - tvor před ni - mi le - ží.

Gmi Ami

Rok - li - na straš - ná ces - tu jim hra - dí, str - má je stez - ka trh - li - nou do - lů.

Hmi Ami

3. Rmou - tí se Dor - las, srd - ce mu kle - sá, ne - na - šel od - va - hy pro se - stup těž - ký.

Gmi Ami

Sta - teč - ní mu - ži, slé - za - jí pro - past, stu - de - ný proud jim u - bí - rá sil.

Hmi Ami

4. Hlí - da - jí dra - ka, zda chys - tá se po - hnout; dý - chat se ne - dá, kluz - ká je ská - la.

Gmi Ami

Hun - thor, ach, věr - ný za - chy - til re - ka, vzá - pě - tí pa - dá, v rok - li se ří - tí.

Hmi Ami

5. Ko - neč - ně ne - tvor se ku - pře - du su - ne, ků - ži svou od - ha - lil, ne - tu - še nic.

Gmi Ami C Gmi B F#-7

Tú - rin, ač ze - mtle - ný, po - stře - hl šan - ci, do bři - cha dra - ku vbo - dl meč vráz.

Hmi Ami

mezihra

Gmi

Ami

Hmi Ami

6. Ra - cho - tem vzduch se na - pl - nil ná - hle, smr - tel - nou kře - cí za - trás se sráz.

Gmi Ami

Hroz - ný had po - ra - něn ku smr - ti spě - chá; če - pel rek o - pus - til, ži - vot si za - cho - val.

Hmi Ami

7. Ne - dba - je tmy, ne - dba - je kru - tých běd, pře - bro - dil ře - ku, vý - ši skal zdo - lal.

Gmi Ami

Leč stá - le dý - še drak, za - vře - ná víč - ka, a Tú - rin tak - to po - hr - da - vě dí:

Hmi Ami

8. „Po - zdra - ven bu - diž, Mor - go - thův ha - de, ve tmu se pro - pad - ni, ty zhoub - če kle - tý!“

Gmi Ami

Meč z rá - ny ta - há, zpět by jej do - stal, mr - ši - nu po - ne - chá na po - spas vra - nám.

Hmi Ami

9. Krev moc-ně trys-ká, ru - ku mu pá - lí, při - ná - ší bo - lest, čer - ná a hor - ká.

Gmi Ami

Drak se však po-hnul, po de - chu la - pá; vy - hle - dal hr - di - nu, zlob - ně naň hle - dí.

Hmi Ami

10. Tú - rin mu do o - čí po - hlé - dl zpří - ma; za - sa - žen zlo - bou, po - kle - sl ná - hle.

Gmi Ami

Na bře - hu pus - tém hla - vu svou slo - žil, za - po - mněl na svět, ve spán - ku spo - čí - nul.

Hmi Ami

mezihra

Gmi Ami

11. S ve - če - rem vy - šli mu - ži ze sí - ní, na Bran - dir žád - ný se ne - vrá - til z nich.

Gmi Ami

Truch - li - vý o - sud na - pl - nil cí - ši; sple - te - ní sud - by na - šlo svůj cíl.

Gmi Ami

Truch - li - vý o - sud na - pl - nil cí - ši; sple - te - ní sud - by na - šlo svůj cíl.

Text: PB, Hudba: PB+DB

Zrcadlo II

Ko - neč - ně sto - jíš pře - de mnou, Hú - ri - na dce - ro, ješ - tě než hvěz - dy
 vy - bled - nou, zviš prav - du ce - lou. Jen se za - ra - duj, zde le - ží bra - tr tvůj, po
 le - tech mar - né pí - le hle - dá - ní do - šlo cí - le.
 le - tech mar - né pí - le hle - dá - ní do - šlo cí - le.

(A) Konečně stojíš přede mnou, *Húrina dcero*,
 ještě než hvězdy vyblednou, *zviš pravdu celou*.
 Jen se zraduj,
 zde leží bratr tvůj,
 po letech marné píle
 hledání došlo cíle.

(A) A teď jej jistě budeš znát, *Húrina dcero*,
 kdo bodá ve tmě tolik rád, *zrad povícero*.
 Rodu prokletí,
 zlou sudbu nes i ty,
 nejhorší z jeho činů
 pocítíš ve svém klínu.

(A) Nyní jdi, milost moji máš, *Húrina dcero*,
 utíkej, příkrou rokli znáš, *skryje tě šero*.
 Nevíš už, jak dál?
 Túrin všechno vzal.
 Ledové vody pádí,
 divoké vášně zchladí!

Recitativ: Cha cha cha!
 Buď zdráva, *Húrina dcero*!

Dohra

Kurzívou je vyznačena část, kterou zpívá sbor.

Život a smrt

capo 2

Ami Gmi Emi7 Dmi7 Ami Gmi

Ne - ní mým o - su - dem o - mýt se v vo - dách tvých, straš - ný

F E^b G F Ami Gmi F E^b

Teig - li - ne, vem si jen Ní - ni - el smích; od - nes ho da - le - ko,

G F Ami Gmi Emi7 Dmi7 F E^b G F Ami Gmi

ja - kos od - ne - sl ji, já Skok sud - by straš - li - vé ne - po - špi - ním.

Túrin:

Není mým osudem
omýt se v vodách tvých,
strašný Teigline, vem
si jen Níniel smích;
odnes ho daleko,
jakos odnesl ji,
já Skok sudby strašlivé
nepošpiním.

Gurthangu, zdravím tě,
do konce zůstáváš,
tiskneš v mé se dlaně,
ač věrnosti neznáš,
kam obrátím tvůj hrot,
rozhodí smrt svůj plášť.
Tak ptám se, zda těž smrti
rychlé mi dáš?

Gurthang:

Rychlou smrt ti dám rád,
pro ni ukut jsem byl,
jsem jen zášť, skon a chlad:
krví jsi nešetřil
nevinnou ani zlou,
vždy byl tak jasný cíl,
přišla noc – jen já a ty
kráčíme tmou.

Nech mne zapomenout
na krev danou tobě,
zlom mne, nech spočinout
nás dva v jednom hrobě.
Pro tu krev nevinnou
sudbě nelze prchnout,
pro Brandira, Belega
pít chci krev tvou.

Dohra

Text: FA, Hudba: VD

Túrinův pohřeb

A Ami D Emi Ami D E F#

D A Ami Emi F G

Ami **B**

F G Ami F

C Ami G D F D

F D F G Ami

E+VD+BS

Tmavý úsvit

A Cmi Gmi Fmi Cmi B

Ko - neč - ně při - chá - zíš, tak dlou - ho če - kám, však při - liš poz - dě,

Gmi Cmi Gmi Fmi Cmi

ztra - ce - ni jsou. Zlo - vol - ný o - sud s če - list - mi vl - ka za - tne teď

B Gmi Cmi **B1** Cmi Gmi F

zu - by i do nás dvou. Já se ho ne - bo - jím, víc co ztra - tit

Cmi B Gmi Cmi B

ne - mám, kr - ví se o - po - jí a jed - nou snad je - ho hlad u - ko - jí,

Gmi Cmi Gmi Fmi Gmi

až se - be - re vše nám. Kdo mů - že v sou - bo - ji s o - su - dem stát?

B2 Cmi Gmi F Cmi

Kdo blou - díš ztra - cen a tem - - no - tou svá - zán, o - - su - dem

Kdo blou - díš ztra - cen a tem - no - tou svá - zán, o - su - dem

B Gmi Cmi B Gmi

čer - ným, jak Mor - goth sám, ve sto - pách krá - čí ti smrt, zmar a

čer - ným, jak Mor - goth sám, ve sto - pách krá - čí ti smrt, zmar a

Cmi Gmi Fmi Gmi/Cmi

zká - za, sud - ba má jed - nu z nej - lač - něj - ších tlam.

zká - za, sud - ba má jed - nu z nej - lač - něj - ších tlam.

Cmi *mezihra* B Gmi Cmi B

Gmi Cmi C Cmi F

Tur - go - ne, měs - to tvé sed - mi jmen

Gmi Cmi B Gmi Cmi

tou - žím zřít zas, na - pl - nit o - či své nej - vět - ší z krás, po - sled - ní

Gmi Fmi Gmi Cmi B Gmi Cmi

pla - men v mém ži - vo - tě zhas, zlo - me - ný pro - sím: Vy - slyš můj hlas.

Húrin (rec.): Eledhwen?

Morwen:

(A) Konečně přicházíš, tak dlouho čekám,
však příliš pozdě, ztraceni jsou.
Zlovolný osud s čelistmi vlka
zatne teď zuby i do nás dvou.

(B1) Já se ho nebojím, víc co ztratit nemám,
krví se opojí a jednou snad
jeho hlad ukojí, až sebere vše nám.
Kdo může v souboji s osudem stát?

(A) Ulehni vedle mne, manželé drahý,
vždyť není pro nás dál pro co žít.
Vím, příští úsvit zůstane tmavý,
snad k našim dětem smíme už jít.

Sbor:

(B2) Kdo bloudíš ztracen a temnotou svázán,
osudem černým, jak Morgoth sám,
ve stopách kráčí ti smrt, zmar a zkáza,
sudba má jednu z nejlačnějších tlam.

Mezihra

Vypravěč:

(A) Ulehli pospolu, se sluncem Morwen
odchází, Húrin bloudí jak v snách.
V zoufalství lapen, smysly pomýlen,
Gondolin hledá, stane v horách.

Húrin:

(C) Turgone, město tvé sedmi jmen
toužím zřít zas,
naplnit oči své největší z krás,
poslední plamen v mém životě zhas,
zlomený prosím: Vyslyš můj hlas.

Mezihra

Vypravěč:

(A) Jen ticho odpoví, starce chorého
zář Ondolindě už neoslíní,
Morgoth konečně dosáhne svého,
Skrytému městu se čas naplní.

Sbor:

(B2) Kdo bloudíš ztracen a temnotou svázán,
osudem černým, jak Morgoth sám,
ve stopách kráčí ti smrt, zmar a zkáza,
sudba má jednu z nejlačnějších tlam.

Pěšáci Osudu

A *Sbor:* **Ami** **G** **F** **G** **Ami** **D** **G**

Jdou mra - ky čer - né, jak flór ha - lí zem, o - táz - ky vzná - ší se nad ob - zo -

Ami *Húrin:* **D** **C** *Morgoth:* **F** **G** **F**

rem. Byls chrab - rý či pod - lý? Byls za - chrán - ce - vrah? Pán o - su - du či lout - ka

E **Ami** **B** **Ami** **G** **F** **G** *Morwen:* **Ami** **D**

Thingol: nad-hvězd - ných drah? Hle - dal jsi mír či boj? Ved - la tě zlost? By - la řež vá - šeň či

G **Ami** **D** **C** **F** *Nienor:* **G**

Fínduilas: jen po - vin - nost? Proč šíp tvůj terč mi - nul, za - sáh myl - ný cíl? Pročs tak vel - ký

F **E** **Ami** **Ami** **F** **Ami**

Sbor a Smrt zma - tek a bol způ - so - bil? *Ref 1:* Mož - ná, že O - sud to tak - hle chtěl, snad šrá - my

E **Ami** **F** **Ami** **E**

z mlá - dí, snad Ne - při - tel. Ta - jem - ství na - šich pro - her a vin při - kry - je Smr - ti

Ami **Ami** *Sbor:* **F** **Ami**

las - ka - vý stín. ... král. *Ref 2:* Mož - ná, že O - sud víc o tom ví, snad me - zi
dál, ne - smíš to vzdát, v bu - dou - cnost

E **Ami** **F** **1. Ami** **E**

řád - ky nám na - po - ví: Ač na sta pro - her vle - češ si v ran - ci, věř, že ti na - dě - lí
věř, pro - ten - to - krát. Ač na sta pro - her vle - češ v ran -

Ami **2. Ami** **E** **Ami**

i dal - ší šan - ci. Tak bij se ci, O - sud ti dá dal - ší šan - ci.

(A) *Sbor*: Jdou mraky černé, jak flór halí zem,
otázky vznáší se nad obzorem.
Húrin: Byls chrabrý či podlý? Byls zachránce – vrah?
Morgoth: Pán osudu či loutka nadhvězdných drah?

(B) *Thingol*: Hledal jsi mír či boj? Vedla tě zlost?
Morwen: Byla řež vášeň či jen povinnost?
Finduilas: Proč šíp tvůj terč minul, zasáh mylný cíl?
Nienor: Pročs tak velký zmatek a bol způsobil?

Ref 1: Sbor a Smrt: Možná, že Osud to takhle chtěl,
snad šrámy z mládí, snad Nepřítel.
Tajemství našich proher a vin
přikryje Smrti laskavý stín.

(A) *Dorlas*: Proč neznal jsi míru, neměls nikdy dost?
Mablung: Hnala tě zvůle či spravedlnost?
Elf obecný: Vedl tě rozum či pýcha divá?
Glaurung: Byls hrdina, o nichž se v písních zpívá?

(B) *Beleg*: Nepřítel zhoubce, pro přátele hrob.
Galadriel: Sám sobě trestem byl jsi trojnásob.
Melian: Kdo soudit ho chceš, zvaž, jak sám bys obstál,
Túrin: Vždyť v míru tak snadné je být generál.

Ref 1:

(A) + (B) *Sbor*: Jdou mraky černé, jak flór halí zem,
odpověď skrývá se za obzorem.
Nikdo z nás neví, jak svou roli hrál,
zda chytrák byl, tupec, zda šašek či král.

Ref 2: Možná, že Osud víc o tom ví,
snad mezi řádky nám napoví:
Ač na sta proher vlečeš si v ranci,
věř, že ti nadělí i další šanci.
Tak bij se dál, nesmíš to vzdát,
v budoucnost věř, protentokrát.
Ač na sta proher vlečeš v ranci,
Osud ti dá další šanci.

Velmi smutná balada o zlatém hřebenu a dobrém úmyslu

V F G D C D G D A F G

V hlu-bo-kém le - se ze - le-ném, kde ho - ní se laň s je - le-nem, krá-lov-ství el - fů

D C D G D A F G C G C

pro-dlí - vá, co Do - ri - ath se na - zý - vá, a tam se teď - ka po - že-nem.

S G A G A D G C A G A

„No-vin-ky od dvo-ra sly-šet chceš? Sa - e - ros zná je, žád - ná lež! Po-vím ti jed-nu věc,

G A D G C A D A G A

ne-dý - chej. Hlav-ně to ni - ko - mu ne - ří - kej! Tu-řín je pi - to-mec, ne-chá - peš?“

M/T F G C D G C D A F G

Dí Tu-řín: „Svleč se, elfs - ký mu-ži, ať vi-dím tvo-ji na-hou ků-ží!“ Smě-je se, me - čem

C D G C G A F G F D

mí - ří naň. „K za-kry-tí mu - sí sta - čít dlaň a tvo - je vla - sy s vů - ní rů - ží!“

F G A D G A G D C D G C

mezihra V → S, T, M

mezihra S → V, T, M

mezihra T, M → V, S

(V) 1. V hlubokém lese zeleném,
kde honí se laň s jelenem,
království elfů prodlívá,
co Doriath se nazývá,
a tam se tedka poženem.

(V) 2. Zde žije Thingol Šedoplášť
a jeho paní – pěkná zvlášť,
všichni jsou šik a maj se rádi,
idyłka, láska, kamarádi,
jen jeden v sobě skrývá zášť.

(V) 3. Saeros, jak se ten elf zve,
královi dává rady své,
těší se přízni u dvora,
někdy umí být potvora,
však srdce jeho není zlé.

(S) 4. Teď právě jeho jasné čelo
do bílé dlaně zahučelo.
„Náš král se zbláznil dočista!
Tak tohle bude očista,“
řek vida, co se zrovna dělo.

(V) 5. Tuřína, hoch z rodu lidí –
jak Saeros se za něj stydí! –
Thingol si na klín posadil,
aniž se s někým poradil,
a hrdě řek: „Ať lidi vidí!“

(S) 6. Rádci bys nastavil rameno.
„Lidé jsou zrádné plemeno!“
lkal Saeros a szel v skutku.
„A tenhle Tuřín, můj ty smutku,
chová se jako vemeno!“

(V) 7. Ještěže Beleg v lesní díře
s Tuřínem hrál si na rytíře.
Ze síní zmizel lidský kluk,
ve křoví, tam jsou mravy fuk.
Saeros byl zas v dobré míře.

(S) 8. „Novinky od dvora slyšet chceš?
Saeros zná je, žádná lež!
Povím ti jednu věc, nedýchej.
A hlavně to nikomu neříkej!
Tuřín je pitomec, nechápeš?“

(V) 9. Leč těžko se vesel zůstává,
když duši tvou bolest spoutává.
Saeros Berena proklíná,
na Daerona vzpomíná,
zášť k lidem spát mu nedává.

(S) 10. Z úst sličných slova zloby plynou:
„Náš král už nemá dceru jinou!
A Daeron, přítel srdce mého,
odešel do světa vzdáleného.
Všecko zlé dá se lidskou vinou!“

(V) 11. Jednoho rána v pozdním máji,
co střemcha páchla v celém háji,
vyjel si Thingol se svou paní
na piknik, trochu kempování,
že se mít budou jako v ráji.

(V) 12. Hodokvas bujarý v síni víří,
víno už ze sklepů na stůl míří.
„Pij a zapomeň na hořkost světa!
Po králi, královně dneska je veta.
Kocour je daleko a myši hýří.“

(V) 13. Saeros, jak má módu rád!
Zdobí se, hedváb na brokát,
pečlivě češe dlouhé vlasy,
vědom si dobře svojí krásy,
chce elegantní pozdní vpád.

(V) 14. Ještě než v síni zazáří,
štípne se zlehka do tváří,
ruměncem ladí k černé róbě,
co vejde, strhne všechny k sobě,
to atmosféru utváří.

(V) 15. Již je na prahu a co vidí:
k hostině přised dědic lidí!
Zrak ho nešálí zcela jistě,
vždyť Tuřín dlí na jeho místě
a po víně se drže pídí!

(S) 16. Ten buran je jako lesní Vos,
pomyslel sobě Saeros,
v účesu mu snad ptáci hnízdí,
uši a nehty špína hyzdí,
páchne, že by sis zacpal nos!

(S) 17. „Kde se tu bereš, hraničáři?“
Elfovi na rtech úsměv září,
když naproti muži usedne,
v očích však plamen zašti žhne.
„Povídej, přeháněj! Jak se daří?“

(V) 18. K čemu jsou lichotky, k čemu ptaní,
vždyť ten Tuřín nemá vychování!
Tváří se nadutě, civí jak běs,
ve vlasech lupení, což je fakt děs.
Saeros zakryl by oči dlaní.

(V) 19. Tak pohled na muže nervy mu drásá.
Pak přijde myšlenka, hotová spása!
Saeros vytáhne svůj hřeben zlatý,
co na něj ušetřil si od výplaty.
Pro dobro obecné do síně hlásá:

(S) 20. „Tady máš hřebínek, můj milý hochu,
hezky se učeš a uprav se trochu.
Nedbej slov lidského praotce,
že chlap má smrdět i na fotce.
Vypadáš, žeš vylez z lochu!“

(S) 21. Tuřín se zatvářil jako vrah.
„Neslyšíš, máš snad v uších prach?“
Saeros ptá se v dobré víře.
Tuřín teď vypadá jako zvíře,
málem bys z něho dostal strach.

(S) 22. Dál Saeros dí: „Kroť své pudy,
nemáš daleko do obludy.
Teď mě tak napadá: U vás asi
ženy se odívají jenom vlasy
a běhají co laně bůhvíky?“

(V) 23. Nadarmo učenci zákony píší,
jak se má u stolu zacházet s číší.
Tak nedbaje králova ediktu
mrsk pohár elfovi do ksichtu
Tuřín, to hovado! Hněv z něho číší.

(V) 24. Výkřiky doznívaj tajemně,
Saeros sbírá se ze země,
plivanec krvavý ozdoby stůl,
Tuřín meč vytasí, ach to je vůl!
Mablung se vrhá vpřed dojemně.

(M) 25. „Tuříne, nedělej debila,
urážka tak velká nebyla!“
dí Mablung v obavě o zdraví.
Saeros ztěžka se postaví,
sličnou tvář grimasa zhyzdila.

(S) 26. „Dosud to byla jen otrava,
to že jsi prase a nemrava!
Však tasíš-li meč, trest menší není,
než z královy říše vyhoštění
a v horším případě poprava!“

(M) 27. „Uvaž, co říkáš, Saerosi,“
ozve se Mablung, málem prosí.
Tuřín odejde beze slova,
Saeros za ním spustí znova:
„Však já ti ukážu, co se nosí!“

(M) 28. „Vidíš si vůbec do huby?
Buď rád, žeš nepřišel o zuby.“
„Já toho burana zabiju!“
„Tak na tohle já se napiju,“
řek Mablung v předtuše záhuby.

(V) 29. Pospíchá Saeros do bytu,
je zde sám, nikdo není tu.
Pobledlý usedá ke stolkou,
vyhledá koženou tobolku,
kde skrývá tubičku Dolgitu.

(V) 30. Líže si rány a přemítá,
všechna svá trápení počítá.
Zrcadlo, věrný přítel jeho,
snese i slzy raněného,
stříbrným leskem ho uvítá.

(S) 31. „Pověz mi, mé milé zrcadlo,
co to jen Tuřína popadlo?“
Odras ran v tváři ho nekonejší.
„To jsem snad sám tu v zemi zdejší,
kdo před ním nehraje divadlo?“

(S) 32. Myšlenky zavíří uvnitř hlavy:
„Musím být přece shovívavý,
vždyť tihle lidé jsou barbaři.“
Pak oči se elfovi rozzáří,
zjevil se náhle nápad pravý.

(S) 33. „Tuříne, hloupé lidské štěně,
však já tě naučím hygieně!“
zvolá Saeros pýchy plný,
vezme pak pytel z hrubé vlny
a plní jej věcmi ukvapeně.

(S) 34. Hřeben a šampón a olej z cedru
po ruce musí mít v tomhle vedru,
pilníček na nehty, na ruce krém,
drahý byl sice, ale čert to vem,
parfém snad abych bral v vedru.

(S) 35. Holení, kartáček a zubní nit,
to všechno pravý muž má s sebou mít.
Řekne si Saeros: „Co to jen činím?
Neházím nakonec jen perly sviním?
Snad mu tam přibalím i meč a štít.“

(S) 36. Do rána bílého vše v něm kvasí,
co na dar poví mu Tuřín asi?
Abych snad nebyl mu pro legraci,
nebo to nebral jak provokaci,
však kdo vidí do hlav lidské rasy?

- (V) **37.** S prvními paprsky svítání
plívne si Saeros do dlaní,
pobere pytel, meč a štít,
vyrazí, kde má Tuřín být,
úmysl dobrý ho pohání.
- (V) **38.** Kroky se odráží v chladných zdech,
Saeros nese vak na zádech,
však štít mu při běhu překáží,
pověsí si ho na paži,
mečem se ohání, lapá dech.
- (V) **39.** Zastihl Tuřína u brány,
vběhl mu přímo do rány.
Saeros slzu v oku skrývá:
Vypadá, jak by vylez z chlíva,
vlasy hnůj, plášť má odraný!
- (S) **40.** „Tuříne, dám ti ještě šanci,
odpouštím ti tvou aroganci,“
Saeros volá, mečem mává
radostně, je to dobrá zpráva,
„Tady ti nesu něco v ranci!“
- (T) **41.** „Ha, elfe, na mě tasíš meč?
Co je to vše za podlou leč?!“
vykřikne Tuřín, chápe se zbraně,
útočí hrubě, dost nevybraně,
začíná bitka, řež a steč.
- (S) **42.** Hrubá síla je zrádná věc,
když ji ovládá pitomec.
„Tuříne, počkej, to je omyl!“
Štít pukl, meč se vedví zlomil,
Saeros na zem pad nakonec.
- (V) **43.** Tuřín teď vítězně nad elfem stojí,
Saeros budoucnost hádat se bojí.
Chlípny škleb muže rty ozdobí.
Kdo by řek, že bude takový?
Myšlenky elfovi v hlavě se rojí.
- (T) **44.** Dí Tuřín: „Svleč se, elfský muži,
ať vidím tvoji nahou kůži!“
Směje se, mečem míří naň.
„K zakrytí musí stačit dlaň
a tvoje vlasy s vůní růží!“
- (S) **45.** Saeros, vážně zmaten zcela,
tváří se jako lesní včela.
„Takhle to u nás zvykem není!
Nejprve aspoň políbení!“
Nechápe, co to Tuřín dělá.
- (T) **46.** „Líbat tvůj kuní ksicht nebudu,
K tomu fakt nemám dost důvodů.
Utíkej, elfe, běž jak chrt,
zastav se, je to tvoje smrt!
Jen ať máš pořádnou ostudu!“
- (T) **47.** Saeros vyrazí do strání,
Tuřín ho mečem svým pohání.
„Jen netvař se, elfe, že ti vadí,
když občas tě píchnu do pozadí!“
huláká, smíchu se nebrání.
- (S) **48.** „Hola hej, pomozte někdo přec,
honí mě po lese šílenec!“
Saeros volá, o pomoc prosí.
Tuřín jej pobízí jak hejno vosí,
žene jej přes les a přes kopec.
- (V) **49.** Sběhli se elfové z daleka,
co vidí, velmi je vyleká:
Králova rádce tu nahání
nahého idiot se zbraní
a hrubé poznámky haleká.
- (M) **50.** Mablung jej stíhá, lovec ctěný,
na sprint má talent přirozený.
„Tuříne, chováš se jako skřet,
přestaň s tou honěnou a to hned!“
zakřičí celičků určiený.
- (T) **51.** „Mablungu, copak jsi na hlavu?
Zmlkni a zařaď se do davu.
Saeros se tu skvěle baví,
běží jak vánek přelétavý,
tak mu nepokaz zábavu!“
- (S) **52.** Po bledé tváři slza teče,
Saeros hanbě neutěče.
Říká si: „Horšího nic není,
nežli mít s blbcem pořízením
a za prdelí špičku meče.“
- (T) **53.** „Snad už tě nezmáhá únava?
Běž hezky zleva doprava!“
krákorá Tuřín pobaveně.
Saeros hledí vyděšeně,
ten kdo uteče, vyhrává.
- (S) **54.** Cesta se náhle mění v sráz,
kde si i jelen zláme vaz.
„Snad život holý spasit mohu,
když najdu úkryt tamhle v hlohu!“
Saeros vzlykne, ztrácí hlas.
- (S) **55.** „Přede mnou rokle, voda divá,
říční peřej zpěv smrti zpívá!
Já tuhle pohanu nesnesu,
to raděj seskočím z útesu!“
řekne si Saeros, zpět se dívá.
- (V) **56.** Tuřín jak hejno netopýří
s mečem svým k němu kvapně míří.
Seskok a odraz a svižný běh,
není daleko druhý břeh,
myšlenky v hlavě rychle víří:
- (S) **57.** „Úmysl dobrý, vše je v tahu,
dejte mi body za odvahu!
Naivní byl jsem velice,
že elfa udělám z opice.
Námo už stojí na mém prahu.“
- (V) **58.** Tak ukončil pouť svou Saeros:
zostuzen, nahý, zkřehlý, bos.
Bílé tělo se dolů řítí,
skály ostré jej v náruč chytí
a nad tím Tuřín, lesní Vos.
- (V) **59.** Málokdo pohled ten vydrží
na tělo rozbité ve strži.
A čím že se Saeros provinil?
Jen že měl ambice, vkus a styl!
Nejedno oko se zamlží.
- (V) **60.** Jen ať se slova má rozletit
mezi lid i v tomto století:
Že hřeben a kravata vybraná
mohou být života záchrana,
či zabránit věčnému prokletí!

Text: Ianto, Hudba: BS+E

Obsah

Sudba Hadorova rodu	1
Čas zapomenout I	3
Aurë Entuluva	4
Húrin před Morgothem	5
Nářek Dor-lóminských	7
Čas zapomenout II	8
Cesta do Doriathu	10
Tváře	12
Slib a dar	14
Dům výkupného	15
Země Luku a Přílby	16
Belegova smrt	17
Laer Cú Beleg – Veliké srdce	19
Prokletý	21
Gwindorova hvězda	23
Dobrý rádce	24
Zrcadlo I	26
Zlatý strom	28
To radši bych šel na Vlka	29
Zatmění	30
Pochyby	32
Námluvy	33
Smrt Glaurungova	34
Zrcadlo II	37
Život a smrt	38
Túrinův pohřeb	39
Tmavý úsvit	40
Pěšáci Osudu	42
Velmi smutná balada o zlatém hřebenu a dobrém úmyslu	44